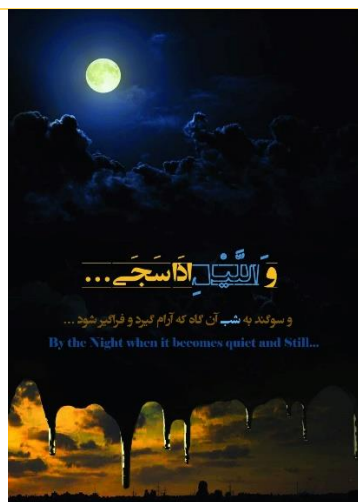

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُم

روایتگری سوره مبارکه ضحی
راهی برای تمام رسیدن‌ها

روایت اول: نیازهای روشن

پوستر	گزاره‌ها	آیات	سوالات مواجهه
-------	----------	------	---------------

- تاریکی‌ها و شب‌ها بیانی از نیازها و ناداری‌های زندگی ماست...
 - آنچه ناداری انسان را قسم خوردنی کرده نه خود شب و تاریکی آن، بلکه آن حقیقی است که در شب وجدان می‌شود.
 - در دل تاریکی‌ها و شب‌هاست که فرد نیاز به نور را وجدان و درک می‌کند و آن را طلب کرده و به سمت آن حرکت می‌کند.
 - ما به اندازه نداشته‌هایمان فرصت داشتن پیدا کرده‌ایم!
 - این انسان است که باید نیازها را در خود وجدان کند و در طلب رفع آن برآید تا خدا او را بی‌نیاز کند!
 - وجد: دریافت چیزی بر حالتی به وجود آمده و جدید را گویند.

وَ الصُّحَى (1) سوگند به روز روشن.
 وَ اللَّيْلِ إِذَا سَجَى (2)
 و سوگند به شب هنگامی که آرام می‌گیرد.

- تا به حال چه نیازهایی که در زندگی حس کردی که زندگی رو سخت و تاریک کنه؟
 - ما چه نیازهایی در زندگی داریم؟
 - همه نیازهایی که ما در زندگی حس می‌کنیم حقیقی هستند؟
 - نیازهای حقیقی را می‌توان از نیازهای غیرحقیقی شناخت؟

پوستر مرتبط	اسمی از خداوند که نیاز را رفع می‌کند	توضیحات	آیه	مواقف مواجهه با نیاز	نیاز
	<p>- نیاز یتیم به ماوا و پناه داشتن است. در صورتی به پناه می‌رسد که در جستجوی ربّ خود باشد و آن را بیابد. در واقع پس از جستجوی ربّ، ربّ خود را به او می‌نمایاند. - رب با تدبیر امر او و رفع نواقص او را به کمال می‌رساند.</p>	<p>- یتیم: قطع شدن از چیزی که به آن تعلق وجود دارد و به تنهایی در ضعف قرار گرفتن را گویند. یتیم کسی است که مربی و سرپرست امور و معیشت خود را از دست داده است - اوی (آوی): به معنای قصد ابتدایی یا بازگشتی به محل و مقامی مادی یا معنوی برای سکنی گزیدن یا استراحت کردن را گویند. - رب: سوق به سمت کمال به همراه رفع نواقص</p>	<p>أَلَمْ يَجِدْ يَتِيمًا فَآوَى (6) آیا تو را یتیمی نیافت پس مأوایت داد؟</p>	<p>همه زمان‌هایی که انسان: - نیاز به محل امنی برای سکونت و آرامش می‌خواهد - می‌خواهد بزرگی تربیتش کند و امور او را به دست بگیرد - نیازمند یک برنامه‌ریزی برای رسیدن به مقصد است.</p>	<p>نیاز به سرپرستی</p>

 <p>وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ... و تو را گم شده یافت، پس هدایت کرد... And also Allah found you lost on the way And he guided you</p>	<p>- بایدها و نیایدهای انسانها توسط ملك تعیین می شود. بنابراین ملك عهده دار باید و نیایدهای مردم است. - کسی که طالب هدایت است به امر و نهی های هادی خود گوش می دهد.</p>	<p>- پیامبر صلی الله علیه و آله نیز برای هدایت، نیازمند عنایت خداوند است و این موقعی اتفاق می افتد که خود را گمشده بیابد. بنابراین اینکه پیامبر صلی الله علیه و آله خود را گمشده یافته باعث هدایت او شده است. - نیاز هر گمشده ای هدایت است. - هدایت فقط به وسیله خداوند صورت می گیرد. - مراد از «ضلال» در اینجا گمراهی نیست، بلکه مراد عدم هدایت است.</p>	<p>وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ (7) و تو را بدون هدایت یافت، پس هدایت کرد؟</p>	<p>همه زمان هایی که انسان: - حس گمشدگی دارد - حس گیر کردن بین چندراهی که نمی داند کدام راه درست است - نیازمند کسی است که راه صحیح را به او نشان دهد. حتی او را همراهی کند</p>	<p>نیاز به هدایت</p>
 <p>وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ... و تو را فقیر یافت پس بی نیاز کرد... And also Allah found you lost on the way And he guided you And do not repulse the beggar</p>	<p>- هر انسانی دارای معبودی است. خداوند یگانه معبود همه انسانها در همه اعصار بوده و هست. - اله کسی است که برای رفع این نیازها باید به آن رجوع کرد.</p>	<p>- عیل (عائل): عیل در مقابل عول است و عول به معنای چیرگی در برتری است. پس عیله به معنای در چیرگی کسی قرار گرفتن است و از آثار آن فقر و نیازمندی است. - غنی (أغنی): بر خلاف فقر و نداری و احتیاج است. غنا به معنای بی نیازی است أله/وله (اله): الهه به معنای عبادت است و فرقی که با آن دارد در این است که در عبادت قید خضوع و در الهه قید تحیر وجود دارد</p>	<p>وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ (8) و تو را فقیر یافت، پس بی نیاز کرد؟</p>	<p>- وقتی با نیازهای حقیقی دیگری غیر از نیاز به سرپرستی و هدایت رو به رو است.</p>	<p>نیاز به سایر نعمت های هدایتی</p>

روایت دوم: راهی برای تمام رسیدن ها

وساطت پیامبر گرامی اسلام صل الله علیه و آله در رفع نیازها

	گزاره‌ها	واژگان	آیه
 <p>فَمَا الْيَتِيمَ فَلَاتْقَهْرُ... پس یتیم را هرگز خوار و زانده مکن... so you too do not treat the orphans with harshness...</p>	<p>- امر خداوند به پیامبر اکرم: تو طعم ذلتی را که یتیم می‌چشد چشیده‌ای، و ذلت و شکسته شدن دل او را احساس کرده‌ای، پس هیچ یتیمی را خوار مشمار، و مال او را هم خوار مدار و در آن تجاوز مکن،¹</p> <p>- کسی که یتیمی خود را بفهمد و به پیامبر صلی الله علیه و آله التجا کند حتماً مأوا می‌یابد.</p>	<p>قهر (تقهر): اعمال غلبه در مقام اجرا یا عمل را گویند. غلبه به معنای برتری در قدرت است. پس قهر به معنای اعمال غلبه و تفوق در اجرای کاری است</p>	<p>فَمَا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (9) پس اما یتیم، پس از او قهر مکن و خوار مگردان</p>
 <p>وَوَجَدَكَ عَالِمًا غَنِيًّا... وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ... و تو را فقیری یافتیم بی نیازی... و حاجت خواه را مرن... And also Allah found you lost on the way And he guided you And do not rebuke the beggar</p>	<p>- و نیز تو تلخی گمراهی و احتیاج به هدایت را، و تلخی فقر و تهی‌دستی را درک کرده‌ای، پس هیچ سائلی را که از تو می‌خواهد حاجتش را برآوری از خود مران، حاجتش اگر هدایت است و اگر معاش است برآور،²</p> <p>- پیامبر صلی الله علیه و آله حتماً سائل را محروم بر نمی‌گرداند.</p> <p>- کسی که سائل بودن خود را بفهمد و به پیامبر صلی الله علیه و آله التجا کند حتماً جواب می‌شنود.</p>	<p>نهر (تنهر): به معنای جریان تدافعی با شدت و حدت است.</p>	<p>وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (10) و اما سائل، پس او را به زجر مران</p>

¹ ترجمه المیزان

² همان

	<p>- و تو طعم انعام خدا را بعد از فقر و تهی دستی چشیده‌ای، و ارزش جود و کرم و رحمت خدا را می‌دانی، پس نعمت او را سپاس گوی، و همه جا نعمتش را یادآور شو، و از مردم پنهانش مدار.</p> <p>- بزرگ‌ترین نعمت پیامبر صلی الله علیه و آله برخورداری از نعمت قرآن (ثقلین)، رسالت و هدایت است؛ که آن را تا روز قیامت در اختیار مردم قرار داده‌اند.</p>		<p>وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (11)</p> <p>و اما نعمت پروردگارت، پس آن را بازگو کن.</p>
 <p>و البته به زودی پروردگارت (آن قدر) به تو عطا کند که خوشی شود... And surely soon your Creator and Nurturer Will grant you so much of the Blessings That you will be joyous from it ...</p>	<p>... روایت شده که شخصی از امام باقر پرسید: به نظر شما این شفاعتی که اهل عراق بر سر زبانها دارند حق است؟ فرمود: آری به خدا سوگند عمویم محمد بن حنفیه از علی بن ابی طالب نقل کرد که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: آن قدر از امتم شفاعت می‌کنم که خدای تعالی خطاب می‌کند ای محمد آیا راضی شدی؟ عرضه می‌دارم: بلی، پروردگارا راضی شدم.</p> <p>آنگاه رو به من -حرب ابن شریح- کرد و فرمود: شما به اهل عراق می‌گویید: از تمامی آیات قرآن آیه‌ای که بیش از همه امید بخش است آیه زیر است که می‌فرماید: «یا عِبَادِ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا؛ ای بندگانم که بر خود ستم روا داشتید، از رحمت خدا مایوس نشوید، که خدا همه گناهان را می‌آمرزد» عرضه داشتیم بله، ما اینطور معتقدیم، فرمود: لیکن ما اهل بیت می‌گوییم از همه آیات در کتاب خدا امیدبخش‌تر آیه «وَأَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى» است، که راجع به شفاعت است.³</p>	<p>- عطا (یعطی): دادن چیزی به چیزی به خاطر عظمت یا التزامی که دهنده بر خود قرار داده است، بدون اینکه به ملکیت در آوردن آن را و یا داشتن عوض و ... را ازطرف او در نظر داشته باشد.</p> <p>پس در اعطا دو قید دادن و اقتضای نفس (دهنده) وجود دارد</p>	<p>وَأَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (5)</p> <p>و قطعاً پروردگارت به زودی به تو عطا میکند پس خشنود میشوی.</p>
<p>- پیامبر گرامی اسلام، کسی هستند که تمامی این نیازها را در درون خود وجدان و درک کرده‌اند؛ و به وسیله این وجدان خداوند نیازهای ایشان را پاسخ داده است.</p> <p>- پیامبر گرامی اسلام هرگز نمی‌توانند کسی را رها کنند، چراکه خودشان نیز این نیازها را درک کرده‌اند.</p> <p>- خداوند پیامبر صلی الله علیه و آله را جانشین خود در اجابت سرپرستی یتیمان و سؤال سائلین کرده است.</p>			

³ ترجمه المیزان

- حضرت امیرالمومنین در وصف پیامبر اسلام چنین می‌فرمایند: «وَمِنْهَا طَبِيبٌ دَوَّارٌ بِطَبِّهِ قَدْ أَحْكَمَ مَرَاهِمَهُ وَأَحْمَى مَوَاسِمَهُ يَضَعُ ذَلِكَ حَيْثُ الْحَاجَةُ إِلَيْهِ مِنْ قُلُوبِ عُمَى وَآذَانِ صُمَّ وَ أَلْسِنَةِ بُكُمْ مُتَتَّبِعٌ بِدَوَائِهِ مَوَاضِعَ الْعَقْلَةِ وَ مَوَاطِنَ الْحَيْرَةِ...»

او (پیامبر) پزشکی است که با طب خویش پیوسته در گردش است، داروها و مرهم‌های خود را به‌خوبی آماده ساخته و ابزار داغ کردن را (برای سوزاندن زخم‌ها) تفتیده و گداخته کرده است، تا بر هرجا که نیاز داشته باشد، بگذارد؛ بر دل‌های کور، بر گوش‌های کر، بر زبان‌های گنگ، او با داروهای خویش بیماران غفلت‌زده و سرگشته را رسیدگی و درمان می‌کند، همان‌هایی که از فروغ حکمت بهره نگرفته و اندیشه خود را به انوار دانش‌هایی که اعماق جان را روشنی بخشد، تابان و فروزان نکرده‌اند، ...⁴